

ANY 4

N.º 19

Besalú, gener - febrer 1987

VA DE «VIRUS»

Ningú no sap d'on han sortit, però el fet és que es passegen o s'han passejat com han volgut pels pulmons i pits de la gent. En diuen virus. I diuen que marxen quan volen i que cap xarop no els fa gaire mal. Fins que no prenen la decisió de tocar el dos, a estossegar s'ha dit.

Però no solament estosseguem les persones, sinó que és tota la societat, o almenys una bona part, la que deixa sentir la seva tos.

Els estudiants, després d'uns anys de salut aparent, han esclatat, i no ha pas estat un refredat lleuger. També als professors, tant als d'ensenyament públic com als de la privada, se'ls ha encomanat encara que no amb la mateixa virulència. La malaltia està latent, esperant.

Al País Basc no s'hi aclareixen. Setmanes després de les eleccions autonòmiques, continuen immersos en el caos. Cap partit no ha tingut majoria i els espectes són per formar govern. Tothom vol ser-hi (és natural), i té por dels acords que es puguin prendre deixant-los al marge. I les combinacions possibles són moltes, gairebé com una travessa o la lotó.

A.P. sembla que per fi ha trobat la pau, almenys aparentment. Una pau nascuda de moltes baralles per poder ocupar la poltrona que el Sr. Fraga va deixar vacant, baralles a la llum del dia en les quals, mentre els contrincants reclamaven unitat, se les anaven clavant.

S'apropen dies moguts en el camp laboral per la discussió dels convenis. La patronal, animada pel Govern, defensant un 5% d'augment, assegurant que això significarà la creació de nous llocs de treball. Els sindicats lluitant pel 7% perquè els treballadors no vegin reduït el seu poder adquisitiu davant l'augment -aquest, real- del cost de la vida.

I si donem una ullada a l'exterior, també veurem que no som pas l'únic cos amb alteracions. ¿Algú entén que es pugui deixar morir de gana uns quants milers de palestins bloquejats en un campament de

refugiats, amb camions plens de menjar esperant per entrar?

I què redimonis està passant a Rússia amb en Gorvatchev? Són símptomes reals de canvi, o tot plegat és foc d'encenalls? I tot el merder de Reagan i l'«Irangate»?

Quan algú té tos, és que alguna mena de virus l'ataca. Si és una persona, sap on ha d'anar: a cal metge. Quan és algun grup social, doncs també hi ha els especialistes corresponents, l'obligació dels quals és auscultar el malalt i, un cop feta la diagnosi, receptar els medicaments més adients per guarir sense fer malbé el cos. L'afer esdevé més delicat quan els propis metges són els malalts. Llavors, qui guarirà el metge? El propi metge? Però si sovint ell, que prohibeix al pacient que fumi, no es treu el cigar de la boca ni per uns moments, encara que s'escanyi de tos!

Quan sortiran aquestes ratlles, alguns dels virus ara en circulació ja hauran tocat el dos o, simplement, s'hauran pres un descans. Qui ho sap? De fet l'hivern va quedant enrera, però compte!, també la primavera se les porta: alteracions de la sang, al·lèrgies, sensacions estranyes, picors... Veurem! Veurem!

Índex

Editorial	1
Pàgina literària	2
Dossier Tallaferro	3
L'educació integral dels nens	3
Informació municipal	4-5
Homenots	6-7
Carnestoltes 87	8
Parlem de teatre	9
Cuina	9
Germandat de Donadors de Sang	10
Dispensari Municipal	10
Informació Comissió anti-abocador ...	11
Esports	11
Còmic	12